

ството се дължи на тия съмки на доброто отъ миналото, а въ бѫдеще тѣзи съмки ще дадатъ бѫдещата култура. Всички други педагогически възгледи за възпитанието азъ наричамъ дресировка, т. е. безплодни растения. Такова е, напр., растението фикусъ. Има ли то нѣкакъвъ плодъ? — Нѣма. Много хора въ съвременния животъ мязатъ на фикусите. На земята може да растатъ фикуси безъ плодове, но на Небето не може да има такива. Ако искашъ да бѫдешъ небесенъ фикусъ, трѣбва да имашъ плодъ. Отъ какво се парализиратъ човѣшките добродѣти? — Тѣ се парализиратъ отъ низия умъ на човѣка и отъ неговитѣ страсти, защото съвременниятъ хора сѫ роби на свойте страсти, ко-то само разрушаватъ, а не създаватъ. За едно приятно удоволствие човѣкъ похарчува хиляди, по-жертвува даже живота си и живота на другите. А въ това приятно удоволствие нѣма никакъвъ плодъ. Ние мязаме на онази туристка американка, която, за да опита любовта на своя възлюбленъ, го накарала да се качи на една отвѣсна скала въ Алпите и да ѝ откажне оттамъ една отъ рѣдките алпийски рози. Той се качилъ на скалата, откажналь розата подаль ѝ я. Тя я турила на гърдите си и се усмихнала, а той слѣдъ това ѝ рекълъ: „Сбогомъ!“ За едно свое удоволствие тя изложила живота му въ опасностъ. По сѫщия начинъ и ние излагаме Бога на изкушение. Ние казваме: „Господи, дай ни удоволствие, пари, кѫщи и пр.“, но като ни даде всичко това, Той ни казва: „Сбогомъ!“ Тогава ние сме богати хора, всичко имаме, но Господъ не е при насъ. Мене ме очудва това положение на съвременниятъ религиозни хора. Потвърдоглави, поупорити и своеуправни хора отъ религиозните не съмъ виждалъ. Азъ взимамъ думитѣ „религиозни хора“ въ найширокъ смисъль. Азъ считамъ съвремената религия като единъ костюмъ или парфюмъ, съ който прикриваме всички наши лоши постѫпки и всички наши грѣшки. Религията е едно модерно изобрѣтение. Никѫдъ въ евангелието не се споменава думата „религия“. Когато хората сѫ изгубили смисъла на сѫботата и правенето на добро, тогава сѫ турили думата „религия“. И сега постоянно спорятъ, дали нѣкой е религиозенъ или не. Нѣма по-религиозенъ вѣкъ отъ сегашния. Вземете единъ човѣкъ, който принадлежи къмъ нѣкоя партия и вѣрва въ нея; той е готовъ да жерт-